

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: X., v mene ktorej koná advokát doc. JUDr. B. F., proti povinnej **M. Š.**, bývajúcej v M., **o vymoženie 608,78 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 5 Er 438/2008, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. októbra 2012 sp. zn. 41 CoE 245/2012, takto

### r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

### O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 30. októbra 2012 sp. zn. 41 CoE 245/2012 **1/ zamietol** návrh oprávnenej na prerušenie konania v odvolacom konaní, ktorým sa podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie domáhala predloženia ňou navrhnutých predbežných otázok týkajúcich sa výkladu smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 na rozhodnutie Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev a **2/ potvrdil** uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš z 21. mája 2012, č. k. 5 Er 438/2008-21, ktorým bola exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. R. K. zastavená [§ 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní] a v ktorom bola oprávnenej uložená povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi účelne vynaložené trovy exekúcie 16 € do troch dní

od právoplatnosti uznesenia. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na margo zamietnutia návrhu na prerušenie konania poukázal na ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku a k otázkam, ktoré mal podľa názoru odvolateľky posúdiť Súdny dvor Európskej únie, odvolací súd uviedol, že ich v danom prípade považoval za neopodstatnené a irelevantné vzhľadom na to, že v predmetnom konaní nebolo aplikované právo Európskej únie, ale priamo ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľov. Navyše, aj v prípade, ak by súd považoval oprávnenou položené otázky za relevantné, judikatúra Súdneho dvora Európskej únie upravuje výnimky z povinnosti predložiť predbežnú otázku, a tými sú prípady, kedy existuje ustálená judikatúra Súdneho dvora Európskej únie a výklad a správna aplikácia práva Európskej únie je súdu úplne zjavná. Na tomto základe odvolací súd uzavrel, že v danom prípade nie je daný žiadny predpoklad na prerušenie konania.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým boli zamietnuté návrhy na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (viď výrok 1/ uznesenia odvolacieho súdu) podala oprávnená odvolanie (viď čl. 65 – 69 spisu). V ňom uviedla, že súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p.), rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a odvolateľka toto pre nedostatok dôvodov považuje za nepreskúmateľné (§ 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.). Navrhla rozhodnutie v odvolaní napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podala oprávnená, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, iba za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať (a rozhodovať).

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma

ex offio. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom, že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. októbra 2012 sp. zn. 41 CoE 245/2012 vo výroku o zamietnutí jej žiadosti o prerušenie konania, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu

rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Uvedené potvrdzuje právna úprava prípustnosti dovolania voči takémuto rozhodnutiu podľa § 239 ods. 1 písm. b/, veta prvá O.s.p. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici 30. októbra 2012 sp. zn. 41 CoE 245/2012 o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnej trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd jej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodala návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 12. marca 2013**

**JUDr. Ladislav Górász, v. r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Viera Čulenová